

[Indenrigsministeren.]

saa vidt øget Adgang til at opfylde de Forventninger, som det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen talte om. Til det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen skal jeg i øvrigt sige, at en Række af de Spørgsmaal, han berørte, ikke alene kan finde deres Afgørelse i Husholdningsraadet, men i høj Grad maa finde deres Besvarelse i Ernæringsudvalget under Sundhedsstyrelsen, der arbejder paa fuldstændig videnskabeligt Grundlag. Men man kan overhovedet ikke dele disse Spørgsmaal ud fra hinanden, for her kan igen blive Tale om Samarbejde mellem det videnskabelige Ernæringsudvalg og Husholdningsraadet paa forskellige Omraader.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Valdemar Thomsen: Jeg vil jo nødig tro, at den Bevilling, der her søges, navnlig skyldes Hensynet til Honorarer til Raadets Medlemmer. Af den Beretning, der foreligger, ser man, at der netop er planlagt det, jeg for et Øjeblik siden var inde paa. Jeg vil gerne med den højtærede Formands Tilladelse kort citere en Del af det, Raadet siger:

„Et andet Spørgsmaal, der har Raadets største Interesse, er Kostundersøgelser i forskellige Befolkningsgrupper. Fra De samvirkende danske Husholdningsforeninger er modtaget en Anmodning om Bistand ved Tilrettelæggelse af Plan for Kostundersøgelser med en vis lægemæssig Kontrol. Der har tidligere været foretaget Kostundersøgelser, men de har delvis været tilrettelagt paa et saa forskelligartet Grundlag, at de ikke giver megen Mulighed for en direkte Sammenligning“ o. s. v. Den højtærede Indenrigsministers Udtalelse syntes at give noget Haab om et Samarbejde mellem Husholdningsraadet og de øvrige med Hensyn til Ernæringsspørgsmaalet kompetente.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Nina Andersen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udførsel af levende Husdyr m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1).

Formanden: Jeg gør opmærksom paa, at Indenrigsministeren i denne Sag repræsenterer Landbrugsministeren, som er optaget af et vigtigt Møde andetsteds.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard): Jeg skal tillade mig paa den højtærede Landbrugsministers Vegne at forelægge Forslag til Lov om Udførsel af levende Husdyr m. m., saaledes som det er vedtaget i Landstinget. Lovforslaget gaar ud paa en Forlængelse af den gældende Lov, der udløber ved Udgangen af 1937. Det drejer sig jo her om en Lovgivning fra 1876 om Bemyndigelse for Landbrugsministeren til at træffe Foranstaltninger til at forebygge, at der her fra Landet udføres Husdyr, der kan befrygtes at være befængt med smitsomme Sygdomme. Det er altsaa en rent veterinær Lovgivning, det drejer sig om. Som det høje Ting ved, har der i nogle Aar været indført en Bestemmelse i denne Lov om Regulering af Udførselen af levende Svin, og derfor har Loven været tidsbegrænset. Denne Bestemmelse, der altsaa hidtil har været i denne Lov, er nu optaget i en anden Lov, og Tidsbegrænsningen foreslaas derfor nu hævet og Loven gjort permanent. Lovforslaget er vedtaget enstemmigt i Landstinget, og jeg skal tillade mig at anbefale det til velvillig Behandling her i Tinget.

M. F. Mortensen: Det Lovforslag, som nu er til Behandling, om Udførsel af levende Husdyr og Kontrol med disse, er, som det allerede er nævnt af den højtærede Indenrigsminister, af gammel Dato. Den første Lov angik kun Udførsel af Husdyr, men den blev senere ændret saaledes, at den nu ogsaa omfatter Produkter af Husdyr og andre Produkter, som kan befrygtes at være smittefarlige i Henseende til Husdyrsygdomme. Lovforslaget, som det foreligger nu, er det samme som det, der blev gennemført i 1934, og jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget og tror heller ikke, at det vil møde nogen Modstand her. Det er vedtaget enstemmigt i det andet høje Ting, og en Lov, som har gjort sin gode Virkning gennem 60 Aar, kan man kun antage er værd at fortsætte. Den eneste Forandring er, at Loven ikke er tidsbegrænset, men skal gælde ud i